

Nr 16.

Ankom till riksdagens kansli den 7 maj 1921 kl. 4 e. m.

*Första kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande, nr 16,
i anledning av väckt motion om ävägabringande av
utredning angående behörigheten av kronans upp-
låtelse till bergsbruket av skogar inom Hedemora
socken.*

I en inom första kammaren väckt och till dess andra tillfälliga utskott hänvisad motion, nr 31, har herr *Lyberg* hemställt, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, det Kungl. Maj:t täcktes snarast möjligt verkställa utredning angående behörigheten av kronans upplåtelse till bergsbruket av skogar inom Hedemora socken i Kopparbergs län samt att, därest utredningen därtill skulle giva anledning, för riksdagen framlägga förslag till åtgärder i syfte att ifrågavarande skogar, i den mån de vore för jordbruket inom socknen behövlige, måtte komma jordägarne till godo, eller ock att kronan under nyss nämnda förutsättning på annat sätt hölle jordägarne skadeslösa.

Motionen.

Beträffande motiveringen till denna hemställan får utskottet hänvisa till motionen.

Vid 1920 års riksdag hemställde herr *Ericsson*, *Ollas*, i motion nr 203, i första kammaren, samt herr *Olsson* i *Golvvasta* i motion nr 313, i andra kammaren, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, det Kungl. Maj:t täcktes snarast möjligt verkställa den av motionären nu äskade utredning, samt att Kungl. Maj:t under ovan i motionen angivna förutsättning måtte vidtaga åtgärder i syfte att ifrågavarande skogar, i den mån de vore för hemmanen inom socknen behövlige, måtte komma dessa hemman till godo.

*Föregående
riksdags-
behandling.*

Motionerna hänvisades, den inom första kammaren väckta till dess andra tillfälliga utskott och den inom andra kammaren väckta till dess fjärde tillfälliga utskott.

I avgivet utlåtande hemställde andra kammarens fjärde tillfälliga utskott, att motionen, nr 313, icke måtte till någon andra kammarens åtgärd föranleda.

Vid frågans behandling inom andra kammaren blev emellertid, med avslag å utskottets hemställan, motionen bifallen. Detta andra kammarens beslut delgavs jämlikt föreskrift i Riksdagsordningen första kammaren, som jämväl hänvisade detta ärende till sitt andra tillfälliga utskott.

Den inom första kammaren väckta motionen blev på hemställan av andra kammarens tillfälliga utskott remitterad till kungl. kammarkollegium, som däröver avgav följande utlåtande:

»I en inom riksdagens första kammare väckt, till utskottet hänvisad motion (nr 203) har hemställts, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, det Kungl. Maj:t täcktes snarast möjligt verkställa utredning angående behörigheten av kronans upplåtelser till bergsbruket av skogar inom Hedemora socken i Kopparbergs län, samt att, därest utredningen därtill skulle giva anledning, vidtaga åtgärder i syfte att ifrågavarande skogar, i den mån de vore för hemmanen inom socknen behövlige, måtte komma dessa hemman till godo.

Genom nådig remiss den 20 februari 1920 har kammarkollegium anbefallts avgiva och till utskottet överlämna utlåtande över motionen; och får kollegium till åttlydnad av denna föreskrift anföra följande.

Den i motiveringen till förevarande motion omförmälda skogstrakten Skånmarken har jämlikt kungl. kungörelsen den 4 februari 1811 blivit skattlagd till ett hemman Skånmarken om 1 ¹/₈₀ mantal, vilket hemman därefter genom kollegii skatteköpebrev den 24 maj 1830 försålles till ägarna av Vikmanshytte och Turbo bruk och dessa bruks framtida innehavare.

Huruvida genom nämnda eller andra i motionen vidrörda upplåtelser av liknande slag Hedemora socknemäns rätt blivit träd för nära, är kollegium nu icke i tillfälle att bedöma. Skulle emellertid så hava skett, synes billigheten tala för, att socknemännen av kronan i någon form hållas skadeslösa.

Kollegium har förty icke något att erinra mot, att den av motionären föreslagna utredningen verkställles.»

I sitt utlåtande i ärendet anförde första kammarens andra tillfälliga utskott, att det givetvis varit för utskottet omöjligt att bilda sig någon bestämd uppfattning om, huruvida genom kronans i motionerna omförmälda upplåtelser till bergsbruket av skogar inom Hedemora socken socknemännens rätt blivit träd för nära; att utskottet väl funnit den av kammarkollegium uttalade uppfattningen, att socknemännen, därest så skulle hava skett, borde i någon form hållas

skadeslösa, värd beaktande och att billighetshänsyn möjligen kunde påkalla åtgärder från statens sida i nämnda hänseende, men att, då vad i motionerna anförts, icke syntes erbjuda tillräckligt fasta hållpunkter för att därå kunna grunda en hemställan om utredning av den art, som i motionerna avsåges, utskottet icke kunde tillstyrka bifall till motionärernas hemställan, utan hemställde, dels att motionen, nr 203, icke måtte till någon första kammarens åtgärd föranleda, och dels att första kammaren icke måtte biträda andra kammarens i ärendet fattade beslut.

Utskottets hemställan blev av första kammaren bifallen och hade alltså frågan vid 1920 års riksdag fallit.

Utskottet finner icke, att motionären förebragt några skäl, som kunna föranleda utskottet att frångå sitt vid 1920 års riksdag gjorda uttalande i ärendet, utan får därför hemställa,

Utskottet.

att förevarande motion icke måtte till någon första kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 7 maj 1921.

På utskottets vägnar:

E. von HOFSTEN.

Närvarande: herrar *von Hofsten, Almkvist,* Malmberg, Kjellén, Julin, E. B. Andersson* och *Jespersion*.

* Ej närvarande vid justeringen.

Reservation

av herrar *Kjellén* och *Julin*.
